

บันทึก

เรื่อง การทบทวนการพิจารณาอุทธรณ์เงินค่าทดแทนและการพิจารณาให้เงินค่าทดแทน
เพิ่มขึ้นเกินคำขออุทธรณ์ (ปัญหาข้อกฎหมายตามมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖
แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ.๒๕๓๐)

กระทรวงคมนาคมได้มีหนังสือ ที่ คค ๐๒๑๑/๓๔๓๘ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๓๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงคมนาคมมีความประสงค์ขอหารือปัญหาเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เงินค่าทดแทนซึ่งแต่งตั้งตามความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ.๒๕๓๐ ดังนี้

๑. ปัญหาเกี่ยวกับการทบทวนผลการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้วินิจฉัยแล้ว และได้แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วโดยมีข้อเท็จจริงดังนี้

กระทรวงคมนาคมได้รับหนังสืออุทธรณ์ค่าทดแทนที่ดินของนางสมคิดลิ้มเรือนันต์ และนายประสงค์ ลิ้มเรือนันต์ ซึ่งถูกเวนคืนเพื่อก่อสร้างทางหลวงหมายเลข ๔ สาย กรุงเทพฯ-คลองพรวน ตอนวังมะนาว-ชะอำ บริเวณทางแยกต่างระดับปากท่อ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๓๗ โดยนางสมคิดฯ และนายประสงค์ฯ ได้ทำหนังสืออุทธรณ์แยกกันคนละฉบับ โดยให้นายวิเศษ ศรีทิพย์ ผู้รับมอบอำนาจเป็นผู้จัดทำหนังสือ

กระทรวงคมนาคมโดยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เงินค่าทดแทนคณะที่ ๒ ได้ประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ของนางสมคิดฯ และนายประสงค์ฯ ในการประชุมครั้งที่ ๓๔/๒๕๓๘ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๓๘ มีมติเพิ่มค่าทดแทนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๒๖๖๓ ของนางสมคิดฯ จากไร่ละ ๖๐๐,๐๐๐ บาท เป็นไร่ละ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และจากไร่ละ ๓๐,๐๐๐ บาท เป็นไร่ละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเพิ่มค่าทดแทนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๓๖๗๒ ของนายประสงค์ฯ จากไร่ละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท เป็นไร่ละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีเหตุผลปรากฏตามสำเนารายงานผลการพิจารณาอุทธรณ์ที่กระทรวงคมนาคมส่งมาประกอบการพิจารณาด้วย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้เห็นชอบกับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เงินค่าทดแทนคณะที่ ๒ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ กระทรวงคมนาคมจึงได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้แก่นางสมคิดฯ และนายประสงค์ฯ ทราบตามหนังสือกระทรวงคมนาคมที่ คค ๐๒๑๑/๒๖๖๙ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ และ ที่ คค ๐๒๑๑/๒๖๗๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๘

ต่อมานางสมคิดฯ และนายประสงค์ฯ มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๘ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขอให้ทบทวนผลการพิจารณาอุทธรณ์ เพราะเห็นว่าการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ คณะที่ ๒ ยังไม่ถูกต้องและเป็นธรรม และชี้แจงว่านางสมคิดฯ และนายประสงค์ฯ เป็นสามีภรรยาโดยถูกต้องตามกฎหมาย และได้ตกลงใส่ชื่อเป็นเจ้าของที่ดินกันคนละแปลง โดยให้นายประสงค์ฯ มีชื่อเป็นเจ้าของที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๓๖๗๒

และนางสมคิดฯ มีชื่อเป็นเจ้าของที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๒๖๖๓ ซึ่งทั้งสองคนถือเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมกันในที่ดินทั้งสองแปลง และที่ดินทั้งสองแปลงติดต่อกันเป็นผืนเดียวกัน จึงควรได้รับค่าทดแทนที่ดินราคาเดียวกัน จึงขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมพิจารณาทบทวนค่าทดแทนให้ถูกต้องตามความเป็นจริงต่อไป

กระทรวงคมนาคมโดยกองอู่ธนธรณ์เงินค่าทดแทนในฐานะฝ่ายเลขานุการได้นำเรื่องของนางสมคิดฯ และนายประสงค์ฯ เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอู่ธนธรณ์เงินค่าทดแทน คณะที่ ๒ อีกครั้งหนึ่งในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙ ที่ประชุมได้พิจารณาประเด็นที่ว่าคณะกรรมการพิจารณาอู่ธนธรณ์ฯ จะสามารถพิจารณาทบทวนเรื่องอู่ธนธรณ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้วินิจฉัยแล้ว และได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อู่ธนธรณ์ทราบแล้วได้หรือไม่โดยมีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายแรก เห็นว่า คณะกรรมการพิจารณาอู่ธนธรณ์ฯ น่าจะสามารถพิจารณาทบทวนเรื่องอู่ธนธรณ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้วินิจฉัยแล้วและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อู่ธนธรณ์ทราบแล้วได้ หากข้อเท็จจริงซึ่งเป็นสาระสำคัญในการพิจารณาไม่ปรากฏในขณะที่คณะกรรมการพิจารณาอู่ธนธรณ์ฯ ได้พิจารณาเรื่องอู่ธนธรณ์นั้น อีกทั้งแนวทางการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอู่ธนธรณ์ฯ ก็ได้เปิดโอกาสให้ผู้อู่ธนธรณ์ทราบถึงหลักเกณฑ์การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอู่ธนธรณ์ฯ หรือให้โอกาสผู้อู่ธนธรณ์เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ต่อที่ประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอู่ธนธรณ์ฯ โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ.๒๕๓๐ บัญญัติมาตรา ๒๕ ไว้โดยมุ่งหมายที่จะบรรเทาความเดือดร้อนและสร้างความเป็นธรรมให้แก่ประชาชนผู้ถูกเวนคืน ดังนั้น หากมีข้อเท็จจริงซึ่งปรากฏขึ้นภายหลังและเป็นประโยชน์ต่อผู้ถูกเวนคืนคณะกรรมการพิจารณาอู่ธนธรณ์ฯ ก็น่าที่จะสามารถทบทวนผลการพิจารณาที่ได้พิจารณาไปแล้วได้

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอู่ธนธรณ์ฯ ตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏในขณะนั้นเป็นไปโดยถูกต้องแล้ว และเมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้วินิจฉัยอู่ธนธรณ์ตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาอู่ธนธรณ์ฯ แล้ว และผู้อู่ธนธรณ์ยังไม่พอใจในคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีก็มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลได้ตามบทบัญญัติมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ.๒๕๓๐ จึงเห็นว่าขั้นตอนการพิจารณาวินิจฉัยในชั้นฝ่ายบริหารได้สิ้นสุดลงแล้ว และขณะเมื่อผู้อู่ธนธรณ์ยื่นอู่ธนธรณ์โดยอ้างข้อเท็จจริงเพิ่มเติมนั้นเป็นเวลาที่ล่วงเลยกำหนดเวลาอู่ธนธรณ์ตามมาตรา ๒๕ แล้ว ผู้อู่ธนธรณ์หมดสิทธิที่จะยื่นอู่ธนธรณ์เพิ่มเติมได้

คณะกรรมการพิจารณาอู่ธนธรณ์ฯ จึงเห็นควรนำเรื่องนี้หารือกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาต่อไป

๒. ปัญหาเกี่ยวกับการพิจารณาเกินคำขอ โดยขอหารือว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าราคาค่าทดแทนค่าที่ดินที่คณะกรรมการพิจารณาอู่ธนธรณ์ฯ พิจารณาเพิ่มให้ในบริเวณที่ดินของผู้อู่ธนธรณ์สูงกว่าราคาที่ดินที่ผู้อู่ธนธรณ์ขอมาในหนังสืออู่ธนธรณ์ คณะกรรมการพิจารณาอู่ธนธรณ์ฯ จะ

สามารถพิจารณาเพิ่มค่าทดแทนให้แก่ผู้อุทธรณ์เกินจากคำขอในหนังสืออุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหารือของกระทรวงคมนาคมดังกล่าวโดยได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวง) แล้ว มีความเห็นดังนี้

ข้อหารือประเด็นที่หนึ่ง ที่ว่า คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์^๑ จะสามารถพิจารณาทบทวนเรื่องอุทธรณ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้วินิจฉัยและได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วได้หรือไม่ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) มีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย คือ

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า มาตรา ๒๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ.๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๔ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๔ บัญญัติว่า ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนผู้ใดไม่พอใจในราคาของอสังหาริมทรัพย์หรือจำนวนเงินค่าทดแทนที่คณะกรรมการกำหนด มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาหรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฉบับนั้นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ให้มารับเงินค่าทดแทนดังกล่าว และมาตรา ๒๖^๒ แห่งพระราชบัญญัติว่า

^๑ มาตรา ๒๕ ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ ผู้ใดไม่พอใจในราคาของอสังหาริมทรัพย์หรือจำนวนเงินค่าทดแทนที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ ทวิ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๘ วรรคสาม มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ หรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฉบับนั้น ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ให้มารับเงินค่าทดแทนดังกล่าว

ในการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย และผู้มีความรู้ความสามารถในการตีราคาอสังหาริมทรัพย์ มีจำนวนทั้งหมดไม่น้อยกว่าห้าคน เป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์

^๒ มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนยังไม่พอใจในคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๕ หรือในกรณีที่รัฐมนตรีมิได้วินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลได้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีหรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว แล้วแต่กรณี

การที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง หรือฟ้องคดีต่อศาลตามวรรคหนึ่งนั้นไม่เป็นเหตุให้การครอบครองหรือใช้อสังหาริมทรัพย์ การรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง การขนย้ายทรัพย์สิน หรือการดำเนินการใด ๆ ของเจ้าหน้าที่ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับกิจการที่จะต้องมีการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้นต้องสะดุดหยุดลง

ด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนยังไม่พอใจในคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี หรือในกรณีที่รัฐมนตรีมิได้วินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ ให้ผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลได้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีหรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว แล้วแต่กรณีตามบทบัญญัติดังกล่าวจึงเห็นได้ว่าวิธีพิจารณาอุทธรณ์ราคาของอสังหาริมทรัพย์หรือจำนวนเงินค่าทดแทนของฝ่ายบริหารตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ ได้สิ้นสุดลงแล้วเมื่อรัฐมนตรีได้วินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นตามมาตรา ๒๕ ดังกล่าว และได้แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว นอกจากนี้แล้วตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ ไม่มีบทบัญญัติใดที่กำหนดให้ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือรัฐมนตรีพิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๕ ได้อีก และไม่มีบทบัญญัติใดที่กำหนดให้รัฐมนตรีจะพิจารณาแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยนั้นได้อีกเช่นกัน ผู้ไม่พอใจในคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีคงมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลต่อไปได้ตามมาตรา ๒๖

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า การที่มาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ บัญญัติให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนซึ่งไม่พอใจในราคาอสังหาริมทรัพย์หรือจำนวนเงินค่าทดแทนมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีนั้น ก็เพื่อให้รัฐมนตรีที่รับผิดชอบในการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ได้พิจารณาทบทวนการจ่ายเงินค่าทดแทนในราคาที่เป็นธรรมเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนและเสียหายจากการจ่ายเงินค่าทดแทนตามราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่กำหนดตามมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ ทวิ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ เพราะราคาดังกล่าวกำหนดขึ้นเป็นการเบื้องต้นเพื่อให้เกิดความสะดวกในการจ่ายเงินค่าทดแทนให้เป็นไปโดยรวดเร็ว โดยหากผู้ถูกเวนคืนพอใจในราคาเบื้องต้นเจ้าหน้าที่ก็จะดำเนินการจัดซื้อและจ่ายค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนต่อไป แต่หากไม่อาจตกลงราคากันได้ในเรื่องจำนวนเงินค่าทดแทน เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายจะขอรับเงินค่าทดแทนตามราคาเบื้องต้นที่กำหนดไว้ไปก่อนโดยสงวนสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๕ ก็ได้ ซึ่งโดยวิธีการดังกล่าวนี้ เจ้าหน้าที่ก็จะสามารถเข้าครอบครองหรือใช้อสังหาริมทรัพย์หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ได้ และผู้ที่ไม่พอใจเงินค่าทดแทนก็มีสิทธิขออุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีเพื่อให้วินิจฉัยเงินค่าทดแทนในราคาที่ตนเห็นว่าเป็นราคาที่เป็นธรรมต่อไปขบวนการดังกล่าวเป็นขบวนการของฝ่ายบริหารที่ดำเนินการเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ราษฎรที่ถูกเวนคืนอสังหาริมทรัพย์อันเป็นเรื่องระหว่างคู่กรณี ดังนั้น แม้รัฐมนตรีจะได้พิจารณาอุทธรณ์ไปแล้วหากปรากฏตามคำร้องของผู้อุทธรณ์ว่ายังมีข้อเท็จจริงใด ๆ ที่อาจทำให้การพิจารณาอุทธรณ์ต้องเปลี่ยนแปลงไป และรัฐมนตรีเห็นควรหยิบยกขึ้นพิจารณาใหม่ตามคำร้องขอ ย่อมสมควรทำได้เพราะเป็นเรื่องของการใช้อำนาจอธิปไตยและไม่มีกฎหมายใดห้ามไว้

ในกรณีที่รัฐมนตรีหรือศาลวินิจฉัยให้ชำระเงินค่าทดแทนเพิ่มขึ้น ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนได้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารออมสินในจำนวนเงินที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ นับแต่วันที่ต้องมีการจ่ายหรือวางเงินค่าทดแทนนั้น

ข้อหาหรือประเด็นที่สอง ที่ว่า คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์^๓ จะสามารถพิจารณาเพิ่มเงินค่าทดแทนให้แก่ผู้อุทธรณ์เกินจากคำขอในหนังสือของผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่นั้น เห็นว่า การที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนผู้ใดไม่พอใจในราคาของอสังหาริมทรัพย์หรือจำนวนเงินทดแทนการเวนคืนและได้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๕ โดยขอให้ทางราชการชดใช้ในราคาตามคำขออุทธรณ์นั้น ย่อมหมายความว่าผู้อุทธรณ์พอใจที่จะได้รับเงินค่าทดแทนในราคาตามคำขอ หากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์^๓ พิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับราคาที่ดินแล้วเห็นว่ามียาราคาสูงกว่าคำขอ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์^๓ ก็ไม่มีอำนาจใดที่จะให้เงินค่าทดแทนเกินไปจากความต้องการของผู้อุทธรณ์ซึ่งพอใจในราคาค่าทดแทนตามคำขอนั้นได้

โดยที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) เห็นว่าปัญหาในข้อหาหรือประเด็นที่หนึ่งเป็นปัญหาที่มีความสำคัญอันจะมีผลกระทบต่อการทำงานของทุกหน่วยงาน จึงควรวินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงจัดให้มีการประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมายเพื่อพิจารณาปัญหาดังกล่าวตามข้อ ๑๓ (๒)^๓ ของระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการประชุมของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๒๒

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) ได้พิจารณาข้อหาหรือประเด็นที่หนึ่งของกระทรวงคมนาคมโดยได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมทางหลวง) แล้ว เห็นว่า มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์^๔ ได้กำหนดระยะเวลาและขั้นตอนในการพิจารณาให้ความเป็นธรรมแก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนไว้อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง โดยเมื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนที่ไม่พอใจในราคาของอสังหาริมทรัพย์ หรือจำนวนเงินค่าทดแทนที่คณะกรรมการ^๕ กำหนด ย่อมมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี ภายในหกสิบวันตามมาตรา ๒๕ และกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนยังไม่พอใจในคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีมิได้วินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลได้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีหรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว บทบัญญัติดังกล่าวเป็นขั้นตอนที่กำหนดไว้เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนหรือชี้ขาดข้อโต้แย้งใด ๆ ไว้ครบถ้วนและสมบูรณ์แล้ว เมื่อรัฐมนตรีได้วินิจฉัยอุทธรณ์เป็นประการใด หากผู้อุทธรณ์ยังไม่เห็นชอบด้วยหรือยังไม่พอใจก็อาจนำคดีไปสู่ศาลเพื่อให้มีการทบทวนได้อยู่แล้ว ดังนั้น แม้จะปรากฏข้อเท็จจริงใด ๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อุทธรณ์ขึ้นภายหลังที่รัฐมนตรีได้วินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว รัฐมนตรีย่อมไม่อาจยกเรื่องขึ้นพิจารณาใหม่หรือสั่งให้มีการทบทวนอีกได้หรือจะ

^๓ ข้อ ๑๓ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย ในกรณีดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๒) เมื่อกรรมการร่างกฎหมายคณะใดคณะหนึ่งเห็นว่า มีปัญหาสำคัญที่ควรวินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่

เปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยเดิมของตนก็ไม่ได้เช่นกัน เพราะพ้นอำนาจของรัฐมนตรีไปแล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) จึงเห็นด้วยกับความเห็นของ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายคณะที่ ๕) ฝ่ายที่หนึ่งที่ว่า คณะกรรมการพิจารณา อุทธรณ์ฯ ไม่อาจพิจารณาบททวนเรื่องอุทธรณ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้วินิจฉัยและ ได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วได้

(ลงชื่อ) อักษราทร จุฬารัตน

(นายอักษราทร จุฬารัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤศจิกายน ๒๕๓๙